

Ročník 1969

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 43

Vydána dne 26. listopadu 1969

Cena

OBSAH:

128. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o vzájemných bezvízových cestách občanů Československé socialistické republiky a občanů Svazu sovětských socialistických republik
129. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Mezinárodní úmluvě o nákladové značce
130. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dlouhodobé obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou
131. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Platební dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou
132. Vyhláška Federálního výboru pro dopravu, jíž se doplňuje vyhláška ministerstva dopravy č. 32/1964 Sb., kterou se provádí zákon o dráhách
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů

128

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 22. září 1969

o Dohodě o vzájemných bezvízových cestách občanů Československé socialistické republiky a občanů Svazu sovětských socialistických republik

Dne 16. září 1969 byla v Praze podepsána Dohoda o vzájemných bezvízových cestách občanů Československé socialistické republiky a občanů Svazu sovětských socialistických republik.

Podle svého článku 17 vstoupila Dohoda v platnost dnem 16. září 1969.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Státní tajemník v ministerstvu zahraničních věcí:

Pleskot v. r.

D O H O D A

o vzájemných bezvízových cestách občanů Československé socialistické republiky
a občanů Svazu sovětských socialistických republik

Vláda Československé socialistické republiky
a vláda Svazu sovětských socialistických republik,

vedeny přáním nadále rozvíjet přátelské vztahy, rozhodly se uzavřít tuto Dohodu, upravující způsob vzájemného příjezdu, odjezdu i průjezdu občanů smluvních stran bez víz, a k tomu účelu jmenovaly svými zmocněnci

vláda Československé socialistické republiky
dr. Jana Č e c h a,
vedoucího konzulárního odboru
ministerstva zahraničních věcí,

vláda Svazu sovětských socialistických republik

Nikolaje Ivanoviče M o l j a k o v a,
vedoucího konzulární správy
ministerstva zahraničních věcí,

kteří po vzájemné výměně písemných mocí, jež byly shledány v dobré a náležitě formě, dohodli se na tomto:

Č l á n e k 1

Občané jedné smluvní strany mající platné cestovní doklady pro služební cesty do zahraničí a jejich rodinní příslušníci mohou přijíždět, odjíždět a dočasně se zdržovat na území druhé smluvní strany bez víz této smluvní strany.

Č l á n e k 2

Občané smluvních stran mohou vykonávat turistické cesty bez víz na základě platných cestovních dokladů a turistických dokladů.

Č l á n e k 3

Občané smluvních stran mohou cestovat na návštěvu k příbuzným nebo známým bez víz na základě platných cestovních dokladů za podmínky, že obdrží od příbuzných či známých pozvání ověřené příslušnými orgány smluvní strany, na jejíž území hodlají cestovat.

Ve výjimečných případech může být pozvání nahrazeno telegramem ověřeným příslušnými orgány smluvní strany, na jejíž území se má cesta konat.

Soukromé cesty mohou být konány bez pozvání či telegramů uvedených v tomto článku, jestliže to umožňují právní předpisy smluvní strany, na jejíž území se má cesta konat.

Č l á n e k 4

Soukromé cesty občanů smluvních stran k příbuzným a známým zdržujícím se dočasně na území jedné ze smluvních stran se uskutečňují v souladu s podmínkami uvedenými v článku 3 této Dohody.

Č l á n e k 5

Doba pobytu občanů smluvních stran při cestách uskutečňovaných podle článků 3 a 4 této Dohody nesmí přesahovat dobu 90 dní ode dne překročení státních hranic.

Prodloužení doby pobytu nad 90 dní může být provedeno příslušnými orgány smluvní strany, na jejímž území se cesta koná, se souhlasem příslušné diplomatické mise nebo konzulárního úřadu.

Č l á n e k 6

Pozvání se sepisují v jazyce smluvní strany, na jejíž území má být cesta vykonána. Pozvání platí po dobu jednoho roku ode dne jejich vydání.

Č l á n e k 7

Zájezdy skupin i jednotlivců v rámci výměny mezi společnostmi přátelství, kraji, městy, společenskými organizacemi, podniky, školami a jinými institucemi a organizacemi se uskutečňují bez víz na základě platných cestovních dokladů.

Č l á n e k 8

Cesty občanů smluvních stran uskutečňované v souladu s ustanoveními této Dohody se mohou rovněž konat v osobních automobilech a autobusech, přičemž musí být dodržovány právní předpisy smluvní strany, na jejímž území se cesta koná.

Č l á n e k 9

Občané jedné smluvní strany mohou bez víz na základě platných cestovních dokladů projíždět přes území druhé smluvní strany do třetích států.

Č l á n e k 10

Cesty občanů smluvních stran uskutečňované v souladu s ustanoveními této Dohody se mohou konat přes hraniční přechody otevřené pro mezinárodní cestovní styk.

Článek 11

Cesty dětí uskutečňované v souladu s ustanoveními této Dohody se mohou konat na základě jejich vlastních cestovních dokladů, jakož i cestovních dokladů rodičů neb osob je doprovázejících, jestliže jsou do nich děti zapsány. Při cestách podle ustanovení článků 3 a 4 této Dohody musí být děti zapsány i do pozvání.

Fotografie dětí zapsaných do cestovních dokladů rodičů neb osob je doprovázejících se nevyžadují.

Článek 12

Občané jedné smluvní strany, kteří během cesty pozbyli cestovní doklady na území druhé smluvní strany, musí o tom vyrozumět příslušný orgán této smluvní strany a příslušnou diplomatickou misi nebo konzulární úřad, aby získali náhradní cestovní doklady. Výjezd na tyto náhradní cestovní doklady se řídí právními předpisy smluvní strany, na jejímž území k pozbytí dokladů došlo.

Článek 13

Ustanovení této Dohody se nedotýkají práva smluvních stran odmítnout vstup nebo přerušit pobyt na svém území nežádoucím osobám, které jsou občany druhé smluvní strany.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

dr. Jan Čech v. r.

Článek 14

Příslušné orgány smluvních stran si vymění vzory platných cestovních dokladů a budou se včas vzájemně informovat o zavedení nových cestovních dokladů nebo o změnách v cestovních dokladech a v pozvání.

Článek 15

Příslušné orgány smluvních stran se budou podle potřeby informovat o otázkách, které jsou spojeny s prováděním této Dohody.

Článek 16

Dnem, kdy vstoupí v platnost tato Dohoda, pozbývají platnosti dohody o bezvízových cestách uzavřené dříve mezi smluvními stranami.

Článek 17

Tato Dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu.

Tato Dohoda se uzavírá na neomezenou dobu a zůstane v platnosti ještě 6 měsíců ode dne, kdy bude písemně vypovězena jednou ze smluvních stran.

Sepsáno v Praze dne 16. září 1969 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a ruském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Svazu sovětských socialistických republik:

N. I. Moljakov v. r.

DODATKOVÝ PROTOKOL

k Dohodě o vzájemných bezvízových cestách občanů Československé socialistické republiky a občanů Svazu sovětských socialistických republik ze dne 16. září 1969

I.

Ministerstva, úřady, podniky a společenské organizace smluvních stran v každém případě včas vzájemně dohodnou cesty jednotlivců a skupin uskutečňované v souladu s články 1 a 7 Dohody.

II.

Podmínky turistických cest (lhůty, trasy a podobně) a náležitosti turistických dokladů ve smyslu článku 2 Dohody stanoví příslušné organizace cestovního ruchu smluvních stran ve vzájemných dohodách.

Doba platnosti turistických dokladů nesmí být delší než doba platnosti cestovních dokladů.

III.

Výjimečnými případy ve smyslu článku 3 Dohody se rozumí těžké onemocnění neb úmrtí.

IV.

Soukromé cesty podle článku 4 Dohody se mohou uskutečňovat na pozvání osob, které se dočasně zdržují na území jedné ze smluvních stran nejméně 3 měsíce.

V.

Při cestách uskutečňovaných podle článku 7 Dohody příslušné orgány smluvních stran vyznačí v cestovních dokladech, že jde o výměnu.

VI.

Pokud tak stanoví právní předpisy smluvní strany, na jejímž území se cesta koná, musí se cesty podle článků 3 a 4 Dohody uskutečňovat osobními automobily jen po trasách určených pro cesty zahraničních turistů. V případě cesty do míst, která leží mimo tyto trasy, jsou řidiči povinni ponechat tato vozidla v prostorech zvlášť k tomu určených příslušnými orgány.

VII.

Vydávání vlastních cestovních dokladů dětem neb jejich zapisování do cestovních dokladů rodičů či osob je doprovázejících se provádí podle právních předpisů smluvní strany, která cestovní doklad vydává.

VIII.

Cestovní doklady, vydávané příslušnými orgány smluvních stran, které ověřují totožnost držitele a opravňují ho k výjezdu do zahraničí a k návratu do státu trvalého pobytu, jsou:

pro občany ČSSR

diplomatický pas
služební pas
zvláštní pas
cestovní pas
cestovní příloha k občanskému průkazu
cestovní průkaz
plavecká knížka s cestovním rozkazem a uvedením cíle cesty a místa určení
služební průkaz členů civilních leteckých posádek

pro občany SSSR

diplomatický pas
služební pas
cestovní pas
námořnický průkaz s uvedením cíle cesty a místa určení
průkaz pro trvalý pobyt sovětského občana v cizině
cestovní průkaz
služební průkaz členů civilních leteckých posádek
občanský průkaz s cestovní přílohou

IX.

Tento dodatkový protokol je nedílnou součástí Dohody o vzájemných bezvízových cestách občanů Československé socialistické republiky a občanů Svazu sovětských socialistických republik ze dne 16. září 1969 a jeho ustanovení mohou být změněna nebo doplněna dohodou příslušných orgánů obou smluvních stran.

Sepsáno v Praze dne 16. září 1969 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a ruském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

dr. Jan Čech v. r.

Za vládu

Svazu sovětských socialistických republik:

N. I. Moljakov v. r.

129**VYHLÁŠKA****ministra zahraničních věcí**

ze dne 22. září 1969

o Mezinárodní úmluvě o nákladové značce

Dne 5. dubna 1966 byla v Londýně sjednána Mezinárodní úmluva o nákladové značce.

Listina o přístupu Československé socialistické republiky k Mezinárodní úmluvě o nákladové značce byla uložena u generálního tajemníka Mezivládní námořní poradní organizace (IMCO) dne 16. června 1969.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 28 odst. 1 dnem 21. července 1968. Pro Československou socialistickou republiku vstoupila v platnost v souladu s článkem 28 odst. 3 dnem 16. září 1969.

Český překlad Úmluvy je k nahlédnutí ve Federálním výboru pro dopravu.

Státní tajemník v ministerstvu zahraničních věcí:

Pleskot v. r.**130****VYHLÁŠKA****ministra zahraničních věcí**

ze dne 14. října 1969

o Dlouhodobé obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou

Dne 13. února 1969 byla v Tunisu podepsána Dlouhodobá obchodní dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou.

Podle svého článku 9 vstoupila Dohoda v platnost dnem 13. února 1969.

Výměnou nót ze dne 6. a 27. června 1969 byla provedena úprava článku 1 odst. 3 Dohody.

Český překlad Dohody ve znění úpravy provedené výměnou nót ze dne 6. a 27. června 1969 se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Marko v. r.

DLOUHODOBÁ OBCHODNÍ DOHODA
mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Tuniské republiky, vedeny přáním podpořit hospodářskou spolupráci a rozvíjet obchodní styky mezi oběma zeměmi na základě zásad rovnosti a vzájemných výhod, dohodly se takto:

Článek 1

Smluvní strany si vzájemně poskytují zacházení podle zásady nejvyšších výhod ve všech otázkách, týkajících se obchodu mezi oběma zeměmi.

Zacházení podle zásady nejvyšších výhod se však nevztahuje na výhody, úlevy a výjimky, které jedna nebo druhá smluvní strana poskytuje nebo poskytne sousedním zemím pro usnadnění pohraničního styku.

Zacházení podle zásady nejvyšších výhod se rovněž nevztahuje na výhody, úlevy a výjimky, které Tuniská republika poskytuje nebo poskytne jedné nebo více zemím arabského Maghrebu, Francii a zemím Evropského hospodářského společenství.

Článek 2

Výměna zboží mezi oběma zeměmi se bude provádět v období od 1. ledna 1969 do 31. prosince 1971 podle listin „A“ a „B“ připojených k této Dohodě. Listiny vyváženého a dováženého zboží mohou být upravovány nebo doplňovány Smíšenou komisí uvedenou v článku 7.

Článek 3

Příslušné československé a tuniské úřady učiní všechna potřebná opatření k usnadnění vývozu a dovozu zboží uvedeného v listinách „A“ a „B“ přiložených k této Dohodě.

Článek 4

Smluvní strany se zavazují vydávat, pokud bude zapotřebí, prostřednictvím svých příslušných orgánů a v soulase se zákony a předpisy platnými v obou zemích, dovozní a vývozní povolení až do výše hodnot uvedených v listinách „A“ a „B“ podle článku 2.

Blahovolně budou rovněž posuzována dovozní a vývozní povolení na dovoz a vývoz zboží, jehož hodnoty uvedené v listinách „A“ a „B“ budou vyčerpány nebo jež v těchto listinách není uvedeno.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Ing. Jaroslav Janda v. r.

Článek 5

Dovoz a vývoz zboží podle této Dohody se bude provádět podle podmínek kontraktů uzavíraných mezi československými organizacemi zahraničního obchodu jakožto samostatnými právníckými osobami nebo jinými československými samostatnými právníckými osobami, oprávněnými podle československých předpisů provozovat zahraniční obchod na jedné straně a tuniskými fyzickými nebo právníckými osobami na druhé straně.

Článek 6

Platy vyplývající z výměny zboží podle této Dohody se budou provádět podle ustanovení Platební dohody podepsané oběma smluvními stranami dnešního dne.

Článek 7

Dohledem na řádné provádění této Dohody se pověřuje Smíšená komise, složená ze zástupců vlád obou zemí. Tato komise, která se sejde na žádost jedné nebo druhé smluvní strany, bude moci zejména upravovat nebo doplňovat listiny zboží uvedené v článku 2 a navrhopvat vládám obou zemí opatření ke zlepšení obchodních a platebních vztahů obou zemí.

Článek 8

Listiny zboží „A“ a „B“ uvedené v článku 2, jakož i dopisy připojené k této Dohodě, tvoří její nedílnou část.

Článek 9

Tato Dohoda ruší a nahrazuje Dlouhodobou obchodní dohodu uzavřenou dne 4. prosince 1964 mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou.

Vstupuje v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1969 a bude platit do 31. prosince 1971.

Po 31. prosinci 1971 bude prodloužena do 31. prosince 1972 a pak bude obnovována mlčky z roku na rok na nové období 1 roku, pokud jí jedna nebo druhá smluvní strana písemně nevypoví tři měsíce před skončením příslušného roku.

Sepsáno v Tunisu dne 13. února 1969 ve dvou vyhotoveních v jazyce francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Tuniské republiky:

Naceur Ben Amor v. r.

LISTINA „A“

Tuniské výrobky určené k vývozu do Československa

	Roční hodnota v tisících US do- larů zučt. měny
1. Datle	30
2. Agrumy	300
3. Mandle	300
4. Meruňková jádra	S.B.
5. Ječmen	S.B.
6. Zelenina čerstvá	S.B.
7. Zelenina sušená	20
8. Olivový olej	300
9. Víno	250
10. Koření a semena	S.B.
11. Solená střívka	150
12. Konzervy z rajsých jablíček	50 + P.A.
13. Rybí a zeleninové konzervy	200
14. Ovocné konzervy (meruňky)	100
15. Ovocné šťávy	20 + P.A.
16. Ostatní potravinářské výrobky	50
17. Krmiva (pokrutiny, otruby a šrot, rybí moučka atd.)	20 + P.A.
18. Mořské houby	40
19. Fosfáty surové	1200
20. Superfosfáty a triplfosfáty	1000
21. Olovo a výrobky z olova	1200
22. Železná ruda	150
23. Rtuť	S.B.
24. Různé důlní výrobky	S.B.
25. Kůže (ovčí a kozí)	100
26. Korek a výrobky z korku	50 + P.A.
27. Vonné oleje	50
28. Řemeslnické výrobky	200
29. Výrobky z umělých hmot	30
30. Baterie	50
31. Metalurgický fosfát	200
32. Sanitní výrobky (výlevky, umyvadla atd.)	200
33. Plechové sudy a barely	30
34. Vyčíněné kůže	50
35. Pneumatiky	S.B.
36. Jutové tkaniny — jutové pytle	70
37. Tkaniny	400
38. Konfekce tuniského původu	500
39. Pletené výrobky	200
40. Svíčky	S.B.
41. Elektrody	30
42. Cement	S.B.
43. Sklo	S.B.
44. Celulosa	S.B.
45. Tabák	S.B.
46. Veletržní kontingent	100
47. Různé	200

Poznámky k překladu:

S.B. = podle potřeby

P.A. = možnost zvýšení

LISTINA „B“

Československé výrobky určené k vývozu do Tuniska

	Roční hodnota v tisících US do- larů zúct. měny
1. Různé potravinářské výrobky	50
2. Chmel	80
3. Slad	100
4. Pivo	20
5. Cukr	C.G.
6. Sýry	C.G.
7. Dříví (včetně impregnovaných sloupů)	100 + P.A.
8. Dřevovláknité desky	P.M.
9. Zápalky	250
10. Papír (včetně rotačního)	C.G.
11. Židle z ohýbaného dřeva	S.B.
12. Sanitní výrobky (vany)	100
13. Brusný materiál všeho druhu	20
14. Různé chemické a farmaceutické výrobky	250
15. Suroviny a technické tkaniny pro obuvnický průmysl	300
16. Různý textil	300
17. Příze bavlněná, z umělého vlákna a umělého hedvábí a šicí nitě	300
18. Sportovní potřeby (s výjimkou obuvi)	20
19. Hračky	15
20. Hygienické pryžové výrobky	15
21. Ploché, tabulové a zrcadlové sklo	150 + P.A.
22. Osvětlovací, laboratorní, technické a stolní sklo	250
23. Jablonecké zboží, drahokamy přírodní a syntetické, imitace draho- kamů, skleněné knoflíky a achát, atd. . . .	25
24. Metalurgické výrobky, plechy, trubky, spojovací součástky, tkané sítě, pletené sítě, výrobky z drátu	500
25. Železářské zboží, šrouby do dřeva, čalounické a obuvnické hřebíky — pokud nejsou vyráběny v Tunisku	80
26. Přístroje a potřeby pro domácnost smaltované či nikoliv (zvláště ma- sové strojky)	50
27. Užítkový porcelán a keramika	100
28. Podlahová krytina a desky z umělých hmot	10 + P.A.
29. Tkaniny impregnované a napuštěné	200
30. Součásti jízdních kol	P.M.
31. Mopedy, motocykly a náhradní díly	15
32. Náhradní díly pro šicí stroje	20
33. Stroje psací, počítací a náhr. díly	40
34. Tiskařské stroje	40
35. Větruvzdorné a petrolejové lampy	S.B.
36. Elektromateriál včetně Bergmannových trubek	40 + P.A.
37. Autobusy a náhradní díly	400
38. Osobní automobily a náhradní díly	100 + P.A.
39. Těžká strojírenská zařízení	P.M.
40. Různé stroje a zařízení včetně dieselmotorů, vyjma vyráběných v Tu- nisku, a náhradní díly	20
41. Vědecké přístroje včetně optických, měřicích, foto- a kinopřístrojů	85
42. Radiopřijímače, televizory, magnetofony a náhradní díly	S.B.
43. Stavební stroje, silniční stroje, jeřáby	500
44. Obráběcí stroje	150
45. Stroje pro textilní průmysl	S.B.
46. Kožedělné a obuvnické stroje	200
47. Stroje a zařízení pro doily	550 + P.A.
48. Ložiska	10

	Roční hodnota v tisících US do- larů zúčt. měny
49. Žárovzdorné výrobky	50 + P.A.
50. Náhradní díly pro traktory	20
51. Elektrická výstroj motorových vozidel	15
52. Průmyslové řetězy válečkové	10
53. Pneumatiky a duše pro jízdní kola	C.G.
54. Výrobky z technické gumy	25
55. Gumové dopravní pásy	100
56. Hodinářské výrobky	10
57. Hudební nástroje	10
58. Pracovní a gumová obuv	C.G.
59. Jehly a špendlíky, krejčovské potřeby a knoflíky	50
60. Kancelářské a školní potřeby	100
61. Glukosa pro cukrářství	50
62. Veletržní kontingent	100
63. Různé	400

Poznámky k překladu:

P.A. = možnost zvýšení

C.G. = globální kontingent

S.B. = podle potřeby

P.M. = pro paměť

131**VYHLÁŠKA****ministra zahraničních věcí**

ze dne 16. října 1969

**o Platební dohodě mezi Československou socialistickou republikou
a Tuniskou republikou**

Dne 13. února 1969 byla v Tunisu podepsána Platební dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou.

Podle svého článku 11 vstoupila Dohoda v platnost dnem 13. února 1969.
Český překlad Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Marko v. r.

PLATEBNÍ DOHODA
mezi Československou socialistickou republikou
a Tuniskou republikou

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Tuniské republiky, vedeny právním usnadnit platební styk mezi oběma zeměmi, se dohodly takto:

Článek 1

Platy mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou se budou provádět ve zúčtovacích dolarech USA.

Za tím účelem Československá obchodní banka, a. s. (Banque Commerciale Tchécoslovaque S. A.), Praha, jednající za vládu Československé socialistické republiky, a Ústřední banka Tuniska (Banque Centrale de Tunisie), Tunis, jednající za vládu Tuniské republiky, otevřou si navzájem ve svých knihách bezúročný účet ve zúčtovacích dolarech USA, který bude veden bez výloh.

Článek 2

K tíži účtu otevřeného v knihách Československé obchodní banky se bude připisovat hodnota československého zboží vyváženého do Tuniska, jakož i vedlejší výlohy s tím spojené, a v jeho prospěch hodnota tuniského zboží vyváženého do Československa a vedlejší výlohy s tím spojené.

K tíži účtu otevřeného v knihách Ústřední banky Tuniska se bude připisovat hodnota tuniského zboží vyváženého do Československa, jakož i vedlejší výlohy s tím spojené, a v jeho prospěch hodnota československého zboží vyváženého do Tuniska a vedlejší výlohy s tím spojené.

Vedlejšími výlohami uvedenými v předchozích odstavcích se rozumějí zejména: dopravné všeho druhu, pojištění, zajištění a provize, výlohy obchodního zastoupení, výlohy výstav, veletrhů a reklamy, jakož i výlohy bankovních operací.

Prostřednictvím uvedených účtů se budou platit rovněž:

- poplatky a výlohy přístavní a výlohy spojené se zásobováním lodí,
- výlohy oficiálních reprezentací,
- konzulární příjmy,
- cestovní a pobytové náklady oficiální, soukromé nebo turistické povahy,

- poplatky a pohledávky vyplývající z patentů, licencí, továrních známek, autorských práv atd.,
- úhrady zůstatků mezi československými a tuniskými správami spojů,
- soudní pokuty a výlohy,
- výlohy spojené s kontrolou zboží,
- a všeobecně všechny běžné platby, na nichž se dohodnou Československá obchodní banka a Ústřední banka Tuniska.

Článek 3

Příslušné úřady obou zemí budou vydávat v rámci příslušných devizových předpisů platných v jejich zemích povolení k úhradě platů uvedených v článku 2, pokud takových povolení bude zapotřebí.

Článek 4

Kontrakty, účty a jiné doklady, týkající se výměny zboží a služeb placených v rámci této Dohody, jakož i platební příkazy, budou vyjadřovány ve zúčtovacích dolarech USA.

Článek 5

S výhradou předchozího schválení všech zúčastněných stran mohou být na účty uvedené v článku 1 prováděny převody prostředků ze třetí země nebo mohou být z těchto účtů prováděny převody prostředků do třetí země.

Článek 6

Překročí-li zůstatek účtů uvedených v článku 1 částku osmsettisíc (800 000) zúčtovacích dolarů USA, učiní obě smluvní strany opatření nutná k vyrovnání tohoto přetažku.

Článek 7

V případě změny úřední ceny zlata ve Spojených státech amerických, která je v současné době 35 USA dolarů za 1 trojskou unci ryzího zlata [jeden dolar USA se rovná 0,888671 gramu ryzího zlata], budou upraveny zůstatky účtů uvedených v článku 1, jakož i částka uvedená v článku 6 v poměru k nastalé změně.

Článek 8

Nebude-li při skončení platnosti této Dohody zůstatek účtů uvedených výše v článku 1 převeden do nové dohody, bude vyrovnán dodávkami zboží, na nichž se obě smluvní strany dohodnou.

Po uplynutí dvanácti měsíců ode dne skončení platnosti této Dohody bude však ještě zbývající zůstatek vyrovnán platbou ve volných dolarech USA, popřípadě v jiné měně, na níž se dohodnou Československá obchodní banka a Ústřední banka Tuniska; stejným způsobem budou vyrovnány pohledávky spadající do rámce platů podle článku 2 této Dohody, které budou splatny nebo placeny po uplynutí této dvanáctiměsíční lhůty.

Článek 9

Ke dni 31. prosince 1968 se ruší Platební dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Tuniské republiky ze dne 4. prosince 1964.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Ing. Jaroslav Janda v. r.

Článek 10

Československá obchodní banka a Ústřední banka Tuniska se dohodnou o způsobu uzavření a převedení zůstatku účtů vedených podle Platební dohody ze dne 4. prosince 1964, jakož i o technické úpravě provádění této Dohody.

Článek 11

Tato Dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1969 a bude platit do 31. prosince 1971.

Po 31. prosinci 1971 bude prodloužena do 31. prosince 1972 a pak bude obnovována mlčky z roku na rok na nové období 1 roku, pokud ji jedna nebo druhá smluvní strana písemně nevypoví tři měsíce před skončením příslušného roku.

Sepsáno v Tunisu dne 13. února 1969 ve dvou vyhotoveních v jazyce francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Tuniské republiky:

Naceur Ben Amor v. r.

132

VYHLÁŠKA

Federálního výboru pro dopravu

ze dne 4. listopadu 1969,

již se doplňuje vyhláška ministerstva dopravy č. 52/1964 Sb., kterou se provádí zákon o dráhách

Federální výbor pro dopravu stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 29 zákona č. 51/1964 Sb., o dráhách:

Čl. I

Ustanovení § 16 odst. 1 vyhlášky č. 52/1964 Sb., kterou se provádí zákon o dráhách, se doplňuje pododstavci písm. f) a g) tohoto znění:

„f) jsou-li předpisy pro výkon služby v souladu s pravidly technického provozu a zaujímá k nim stanovisko,

g) jak je uspořádán provoz na dráze a zajišťována bezpečnost osob a věcí a provádí odborná šetření příčin železničních nehod na dráhách celostátních a vlečkách.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1970.

Místopředseda

Federálního výboru pro dopravu:

Sloboda v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo výstavby a techniky České socialistické republiky

vydalo podle § 6 a § 24 zák. č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky

výnos č. 2 ze dne 25. března 1969, jímž se rozšiřuje platnost výnosu č. 2 býv. Státní komise pro techniku ze dne 31. ledna 1968, o určení některých dodavatelských organizací, které mohou převzít funkci generálního projektanta staveb.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1969. Byl publikován v částce 1—2 Zpravodaje Federálního výboru pro technický a investiční rozvoj a ministerstev výstavby a techniky ČSR a SSR.

Zpravodaj je k nahlédnutí na všech krajských národních výborech a v odboru vztahů a projektování ve výstavbě ministerstva výstavby a techniky ČSR, Slezská 7, Praha 2.